

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 08082-19/2016-ERU

V Jihlavě dne 22. srpna 2017

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti SE - SOLAR a.s., se sídlem Purkyňova 648/125, 612 00 Brno, IČ: 283 16 771 (dále též „účastník řízení“), zastoupené [REDAKCE], [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08082-12/2016-ERU (sp. zn. POZE-08082/2016-ERU) ze dne 6. prosince 2016, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši 500 000 Kč za spáchání dvou správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona provedl změny technických parametrů a změnu vymezení fotovoltaické elektrárny, které Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně neoznámil, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, a správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona po změně technických parametrů fotovoltaické elektrárny zahájil výkon licencované činnosti v této elektrárně přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, a dále mu uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08082-12/2016-ERU (sp. zn. POZE-08082/2016-ERU) ze dne 6. prosince 2016 se zrušuje a věc se vrací Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil u účastníka řízení kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem bylo prověření dodržování povinností stanovených v § 9 a § 11 energetického zákona.

Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu byla obsažena v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 6. května 2016, č. j. 11156-14/2015-ERU, v němž bylo konstatováno, že nebylo zjištěno, že by účastník řízení porušil § 11 energetického zákona, nicméně porušení § 9 odst. 1 a 5 kontrolní orgán shledal. Porušení mělo spočívat v tom, že účastník řízení neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu číselného označení pozemku, na němž se nachází jeho fotovoltaická elektrárna s názvem FVE Únanov, a dále mu neprodleně neoznámil změnu technického stavu elektrárny, k níž došlo nejpozději dne 23. ledna 2015, kdy byla provedena revize kontrolované elektrárny, jejímž předmětem byla dle revizní zprávy revize energetického zařízení o výkonu 1,6506 MW, což neodpovídá výkonu 1,5 MW uvedenému na licenci, a rovněž neoznámil další změnu technického stavu elektrárny, k níž došlo nejpozději ke dni konání fyzické prohlídky elektrárny, tj. 9. března 2016, kdy byl zjištěn instalovaný výkon energetického zařízení ve výši 1,52562 MW, taktéž neodpovídající výkonu uvedenému na licenci.

Ke kontrolnímu protokolu zaslal účastník řízení námítky, jimž nebylo vyhověno, o čemž byl účastník řízení informován přípisem č. j. 11156-18/2015-ERU ze dne 14. června 2016.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dopisem ze dne 12. srpna 2016 oznámil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správních deliktů dle § 91 odst. 1 písm. b) a písm. h) energetického zákona. Dne 20. srpna 2016 Energetický regulační úřad do správního spisu sp. zn. POZE-08082/2016-ERU vložil kontrolní spis, o čemž vyhotovil záznam č. j. 08082-4/2016-ERU.

Dne 27. září 2016 zaslal účastník řízení k zahájenému správnímu řízení své vyjádření, v němž ohledně neohlášené změny parcelních čísel pozemků uvedl, že se jedná pouze o jeden z údajů identifikace provozovny účastníka řízení, přičemž o umístění FVE Únanov nebyly žádné pochybnosti, jak prokazuje i šetření na místě provedené Energetickým regulačním úřadem. Nadto účastník řízení podotkl, že s novelizací energetického zákona byla ze zákona vypuštěna povinnost držitelů licencí předkládat podklady a žádat o změnu údajů, které jsou zapsané v základních registrech, včetně katastru nemovitostí.

K nesrovnalostem ohledně instalovaného výkonu FVE Únanov účastník řízení konstatoval, že uvedené energetické zařízení mělo od počátku výkon na straně střídavé 1,5 MW, což odpovídá výkonu uvedenému na licenci, a zároveň výkon 1,65 MWp na straně stejnosměrné. Dle tvrzení účastníka řízení bylo zavedenou praxí Energetického regulačního úřadu v letech 2008 a 2009 uvádět na licence výkon elektráren na straně střídavé a není jeho vinou, že následně začal správní orgán uvádět na licencích výkon na straně stejnosměrné, aniž by historické licence jakkoliv revidoval. V roce 2009 byla účastníkovi řízení udělena licence na výrobu elektřiny podle předložených podkladů, kdy účastník řízení vycházel zejména z hodnoty rezervovaného výkonu, tj. z hodnoty výkonu na straně střídavé, a na základě těchto podkladů mu byla udělena licence pro výkon 1,5 MW, přičemž žádný právní předpis nestanovil, jakým způsobem má být elektrárna identifikována, co se týče výkonu. Účastník řízení dále namítal, že výroba elektřiny podle definice zahrnuje všechna nezbytná zařízení pro přeměnu energie, tedy i měniče, proto je logické, že za celkový výkon je považován výkon na straně střídavé. Tomu odpovídá podle názoru účastníka řízení i definice instalovaného výkonu později zakotvená v energetickém zákoně. Účastník řízení tedy trvá

na tom, že od počátku bylo na FVE Únanov instalováno 4 140 ks panelů o výkonu 170 Wp a 4 506 ks panelů o výkonu 210 Wp, což dává výkon na straně stejnosměrné 1,65006 MWp. Tento stav měl trvat do ledna 2015, kdy u účastníka řízení provedla kontrolu Státní energetická inspekce, v důsledku níž účastník řízení odinstaloval část panelů odpovídající rozporovanému výkonu elektrárny, aby předešel vzniku dalších škod.

III. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08082-12/2016-ERU ze dne 6. prosince 2016 byla účastníkovi řízení uložena úhrnná pokuta ve výši 500 000 Kč za spáchání dvou správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona provedl změny technických parametrů a změnu vymezení fotovoltaické elektrárny, které Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně neoznámil, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, a správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona po změně technických parametrů fotovoltaické elektrárny zahájil výkon licencované činnosti v této elektrárně přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Tímto rozhodnutím bylo účastníkovi řízení dále uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

Energetický regulační úřad se v zásadě ztotožnil se závěry učiněnými v kontrole, kdy však konstatoval, že účastník řízení změnil technické parametry výroby elektřiny nejpozději dne 11. ledna 2010 (a nikoli dne 23. ledna 2015), kdy byl vyhotoven kontrolní protokol Státní energetické inspekce popisující energetické zařízení o výkonu 1,65006 MW, což se liší od zařízení popisovaného v revizní zprávě ze dne 17. prosince 2008, jež byla předložena v rámci řízení o udělení licence, o 0,15006 MW, neboť revizní zpráva popisuje zařízení o výkonu 1,5 MW. Účastník řízení tak měl ode dne udělení licence navýšit instalovaný výkon elektrárny o 0,15006 MW, aniž by tuto změnu ohlásil, předložil o ní doklady a požádal o změnu licence. Podle prvostupňového orgánu měl účastník řízení provést další neoznámenou změnu technických parametrů FVE Únanov, a to nejpozději ke dni 9. března 2016, kdy byla provedena fyzická kontrola energetického zařízení ze strany Energetického regulačního úřadu, na základě níž bylo zjištěno, že instalovaný výkon tohoto zařízení je 1,52562 MW, což je výkon o 0,02562 MW vyšší než výkon uvedený na licenci. Energetický regulační úřad k námitkám účastníka řízení konstatoval, že na licencích je uváděn výkon na straně stejnosměrné a byl to sám účastník řízení, kdo požadoval udělit licenci pro výkon 1,5 MW, přičemž z žádného podkladu nevyplývá, že by žádal o uvedení výkonu na straně střídavé.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08082-12/2016-ERU ze dne 6. prosince 2016, které mu bylo doručeno dne 16. prosince 2016, podal účastník řízení dne 2. ledna 2017 rozklad.

V rozkladu účastník řízení zopakoval své námitky uplatněné v rámci vyjádření ke správnímu řízení, kdy zdůraznil, že již v roce 2008 byla zhotovena elektrárna FVE Únanov o střídavém výkonu 1,49354 MW a stejnosměrném výkonu 1,60596 MW (jak má dokládat

smlouva o dílo ze dne 15. října 2008), která byla provozována původním držitelem licence, společností Solar Energy s.r.o. V roce 2009 byla elektrárna převedena na účastníka řízení, přičemž od roku 2008 do začátku roku 2015 však podle účastníka řízení nedošlo k žádné změně výkonu této elektrárny. Nesrovnalosti ohledně výkonu jednotlivých panelů (výkon 210 W x 205 W a výkon 170 W x 165 W) vysvětloval účastník řízení tím, že ačkoliv se jedná o panely s označením FCP 210 a 170, smlouvou o dílo garantovaný výkon těchto panelů je ve skutečnosti 205 W a 165 W, tj. jedná se o standardní odchylku. Fotovoltaická elektrárna byla dle tvrzení účastníka řízení projektována a postavena tak, aby nebyl překročen rezervovaný výkon 1,5 MW na straně střídavé. Co se týče výchozí revizní zprávy, která byla vydána právnímu předchůdci účastníka řízení, účastník řízení poukázal na prostou chybu v psaní co do počtu popisovaných instalovaných panelů, což bylo zhojeno dodatkem k revizní zprávě a čestným prohlášením revizního technika. Účastník řízení dále upozornil na uplynutí prekluzivní lhůty upravující zánik odpovědnosti za spáchání správního deliktu. Ke změně výkonu FVE Únanov došlo až po kontrole provedené Státní energetickou inspekcí, kdy na její doporučení odinstaloval účastník řízení část rozporovaných panelů, aby výkon elektrárny odpovídal licencovanému výkonu, dodavatel však odinstaloval o 0,02562 MWp méně, než bylo požadováno. Tuto změnu účastník řízení nicméně dle svého tvrzení oznámil Energetickému regulačnímu úřadu dne 23. března 2016, nadto však dále rozporuje povinnost dočasnou změnu elektrárny oznamovat.

Následně se účastník řízení v rozkladu obsáhle věnuje výkladu pojmu instalovaný výkon a historickému přístupu Energetického regulačního úřadu k tomuto pojmu, přičemž dochází k závěru, že logické je za instalovaný výkon zařízení považovat výkon na straně střídavé, který měl Energetický regulační úřad v minulosti na licence uvádět (jako příklad uvedl licenci společnosti BS Park I. s.r.o.), což se stalo i v případě účastníka řízení, než došlo ke změně rozhodovací praxe a Energetický regulační úřad začal na licence uvádět výkon na straně stejnosměrné. Účastník řízení rovněž namítal, že žádný právní předpis instalovaný výkon fotovoltaické elektrárny nedefinoval a rovněž instalovaný výkon nebyl stanoven jako obligatorní náležitost licence.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhl, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila k dalšímu řízení.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada Energetického regulačního úřadu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Rozklad účastníka řízení byl podán dne 2. ledna 2017. S účinností od 1. srpna 2017 došlo ke změně § 17b energetického zákona, kdy v čele Energetického regulačního úřadu nadále již není a ve smyslu § 17b odst. 1 písm. c) energetického zákona, ve znění účinném

do 31. července 2017, o opravných prostředcích nerozhoduje předseda Energetického regulačního úřadu, ale v souladu s § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona Rada Energetického regulačního úřadu.

Po přezkoumání námitek účastníka řízení vznesených v rozkladu, jakož i souladu rozhodnutí s právními předpisy, dospěla Rada k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť Energetický regulační úřad nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rovněž se dostatečně nevypořádal s těmi námitkami účastníka řízení, které zásadním způsobem zpochybňují jeho odpovědnost za spáchání správních deliktů, a v části je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Předmětem správního řízení bylo posouzení, zda se účastník řízení v kontrole zjištěným jednáním dopustil spáchání správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. b) a písm. h) energetického zákona. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že nezbytnou podmínkou pro shledání odpovědnosti určité osoby za spáchání těchto správních deliktů je, aby byla ze strany správního orgánu prokázána změna podmínek pro udělení licence nebo změna týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence. Jedná se o prvotní předpoklad, bez jehož naplnění není jednání konkrétního subjektu způsobilé porušit § 9 odst. 1 ani odst. 5 energetického zákona. Teprve při zjištění, že u určitého držitele licence došlo k výše specifikované změně, je namíste posuzovat, zda byla tato změna neprodleně oznámena, zda o ní byly předloženy podklady a zda bylo požádáno o změnu rozhodnutí o udělení licence, stejně tak zda tento subjekt zahájil licencovanou činnost po dni nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, pokud se změna týkala rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území.

Správním orgánem vytýkané jednání účastníka řízení lze rozdělit do několika skutků. Účastník řízení měl jednak dvakrát změnit technické parametry zařízení, aniž by tyto změny Energetickému regulačnímu úřadu oznámil, předložil o nich doklady a požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. V obou případech měl účastník řízení rovněž zahájit výkon licencované činnosti přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Dále měl účastník řízení podle výroku I. napadeného rozhodnutí spáchat správní delikt tím, že Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně neoznámil změnu vymezení předmětné provozovny. Je tak zřejmé, že pokud by závěry Energetického regulačního úřadu platily bez výhrad, pak se účastník řízení nemohl dopustit souběhu dvou správních deliktů, jak je nesprávně uvedeno na str. 21 napadeného rozhodnutí, neboť ačkoliv by jeho jednání skutečně naplňovala obecné skutkové podstaty dvou správních deliktů, každý ze skutků by představoval samostatný správní delikt charakterizovaný protiprávním jednáním, škodlivým následkem a příčinnou souvislostí.

Nejzávažnější pochybení účastníka řízení mělo spočívat v neoznámení změny technických parametrů FVE Únanov, nepředložení podkladů o této změně a nepožádání o změnu rozhodnutí o udělení licence, kdy měl účastník řízení navýšit nejpozději ke dni 11. ledna 2010 výkon elektrárny z 1,5 MW na 1,65006 MW. Výkon 1,5 MW je přitom údajem uvedeným na licenci účastníka řízení a odpovídajícím podkladům licenčního řízení včetně revizní zprávy z roku 2008, oproti tomu výkon 1,65006 MW je výkonem zjištěným v rámci kontroly Státní energetickou inspekcí a uvedeným ve zprávách o revizi této výroby

z roku 2015. Podle účastníka řízení se jedná o rozdíl způsobený tím, že na licenci a v podkladech licenčního řízení byl uveden výkon na straně střídavé, kdežto následně Energetický regulační úřad za instalovaný výkon považoval výkon na straně stejnosměrné, ačkoliv jde stále o totéž nezměněné energetické zařízení. Tuto námitku účastníka řízení Energetický regulační úřad v rámci napadeného rozhodnutí dostatečně neposoudil a nevypořádal se s ní tak, aby ve věci nebyly spatřovány důvodné pochybnosti.

Nejprve Rada považuje za potřebné uvést na pravou míru některé námitky účastníka řízení. Účastník řízení poukazoval na historickou rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu, který měl instalovaný výkon výroby elektřiny v minulosti interpretovat tak, že se jedná o výkon na straně střídavé, přičemž tuto hodnotu uváděl na licencích. Takové tvrzení, ačkoliv podpořené vyjádřeními bývalých zaměstnanců Energetického regulačního úřadu, se však nezakládá na pravdě. Energetický regulační úřad provedl namátkovou kontrolu licenčních spisů z roku 2009 a 2010 a v žádném z posuzovaných případů (byť se nejednalo o obsáhlý vzorek) nebylo zjištěno, že by výkon uvedený na licenci odpovídal výkonu na straně střídavé. Proto je nutno tvrzení o změně rozhodovací praxe považovat za liché. To ovšem neznamená, že k nesprávnému uvedení údaje o střídavém výkonu na licenci nemohlo nikdy dojít. I kdyby šlo o jediný případ, a to konkrétně o případ účastníka řízení, byl by Energetický regulační úřad k této skutečnosti povinen přihlédnout, neboť by to znamenalo, že výkon 1,5 MW byl od začátku výkonem na straně střídavé a hodnota výkonu na straně stejnosměrné by tak musela být nutně vyšší.

Dále je třeba reagovat na námitku účastníka řízení, že výklad pojmu instalovaný výkon prováděný správním orgánem není logický. Účastník řízení má v určitých ohledech pravdu v tom, že stejnosměrného výkonu energetické zařízení nemůže nikdy dosáhnout, že výroba elektřiny obsahuje nejen panely, ale i další nezbytná zařízení jako např. měniče, a že výkon, který je dodáván do distribuční soustavy, je výkonem na straně střídavé, neznamená to však, že pojem instalovaný výkon, tak jak je vykládán ze strany Energetického regulačního úřadu, je vykládán nesprávně. Za celkový instalovaný výkon elektrárny považuje Energetický regulační úřad součet výkonů jednotlivých výrobních jednotek, zde fotovoltaických panelů, přičemž každý fotovoltaický panel je charakterizován určitým výkonem, byť dosažitelným jen v laboratorních podmínkách, jedná se však o objektivní údaj. Na rozdíl od toho výkon na straně střídavé se odvíjí od celkové účinnosti elektrárny, která je závislá na několika proměnlivých faktorech (klimatické podmínky, účinnost jednotlivých panelů v konkrétních podmínkách, ztráty, atd.), kdy maximálního výkonu na straně střídavé energetické zařízení taktéž nedosáhne nebo jen zřídka. Samotný pojem celkový instalovaný elektrický výkon byl zakotven do § 33 energetického zákona s účinností od 30. prosince 2004 (dnes se jedná o § 30a energetického zákona), podle něhož se za celkový instalovaný elektrický výkon považuje součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek v místě připojení do elektrizační soustavy. Pouze s jazykovým výkladem si zde ovšem nevystačíme, neboť si uvedené ustanovení vnitřně odporuje, když „součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek“ představuje výkon na straně stejnosměrné, „v místě připojení do elektrizační soustavy“ by však svádělo k výkonu na straně střídavé. Obě části věty se tak vylučují. Uvedená definice nicméně byla do zákona zakotvena pro účely udělení státní autorizace, jejíž potřeba vzniká při záměru výstavby elektrárny nad určitou stanovenou hranici výkonu, v současné době se jedná o výkon 1 MW, přičemž smyslem věty „v místě připojení do elektrizační soustavy“ bylo jednoznačně vymežit, ve vztahu k jakému

technickému celku bude celkový instalovaný výkon počítán, aby bylo zabráněno rozdělování elektráren ve stejném místě připojení do elektrizační soustavy na menší elektrárny s výkonem pod stanovenou hranici za účelem vyhýbání se procesu státní autorizace. Pojem „v místě připojení do elektrizační soustavy“ tak nepředstavuje výkon na straně střídavé, ale pouze vymezení, jakým způsobem bude výkon na straně stejnosměrné posuzován pro účely státní autorizace. I zákonná definice tak podporuje výklad pojmu celkový instalovaný výkon jako výkon na straně stejnosměrné, neboť jde o součet výkonů instalovaných výrobních jednotek.

Pro posouzení tohoto případu však není rozhodující, zda se má za celkový instalovaný výkon elektrárny považovat výkon na straně střídavé nebo na straně stejnosměrné, ale podstatná je skutečnost, zda k nějaké změně elektrárny v období od udělení licence rozhodnutím ze dne 22. září 2009 do dne 11. ledna 2010, kdy byl vyhotoven protokol o kontrole Státní energetické inspekce, vůbec došlo. V tomto ohledu má Rada významné pochybnosti, které Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí nijak nerozptýlil. Prvostupňový orgán v rámci kontroly a následně ve správním řízení vycházel z výkonu energetického zařízení uvedeného na licenci a z dalších podkladů licenčního řízení, a to zejména z revizní zprávy ze dne 17. prosince 2008, z kterých se podává, že výrobní FVE Únanov měla v době rozhodování o udělení licence výkon 1,5 MW. V rozhodnutí Energetický regulační úřad uvedl, že se jedná o výkon na straně stejnosměrné, kdy nelze z žádného podkladu licenčního řízení usuzovat, že by mělo jít o výkon na straně střídavé. Takové tvrzení by však bylo nutno bez dalšího odmítnout, neboť by platilo pouze tehdy, pokud by mezi účastníkem řízení a Energetickým regulačním úřadem panovala zjevná shoda na výkladu tohoto pojmu, stejně tak se dá však namítat, jako to ostatně učinil účastník řízení, že žádný z posuzovaných podkladů jednoznačně neprokazuje, že výkon 1,5 MW představuje výkon na straně stejnosměrné. Jestliže účastník řízení i revizní technik považovali za celkový instalovaný výkon elektrárny výkon na straně střídavé, neboť takové uvažování by nepostrádalo určitou logiku a z technického hlediska není nesprávné (zvláště pak v době, kdy fotovoltaické elektrárny nebyly tolik rozšířené a pojem instalovaný výkon nemusel být vykládán jednoznačně), pak je zcela pochopitelné, že tento údaj byl následně uveden i v revizní zprávě, žádosti o udělení licence, smlouvě o převodu vlastnictví a podnikatelském plánu. Toto jsou přitom dokumenty, z nichž Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí dovozoval, že výkon 1,5 MW je výkonem na straně stejnosměrné. Taková úvaha však nemá oporu v podkladech správního řízení. Za předpokladu, že by v citovaných dokumentech naopak byl uveden výkon na straně střídavé, pak je třeba dojít nezbytně k závěru, že ze strany Energetického regulačního úřadu byla účastníkovi řízení nesprávně udělena licence na výkon na straně střídavé.

Odpověď na tuto otázku potom spolehlivě neposkytuje ani obsah revizní zprávy ze dne 17. prosince 2008, kde je sice vymezeno energetické zařízení výkonem 1,5 MW, avšak popis instalovaných panelů obsahuje údaje o 4 500 ks panelů o výkonu 170 W a 1 458 ks panelů o výkonu 210 W, což dohromady dává výkon 1,071 MW, který neodpovídá ani výkonu na straně střídavé, ani výkonu na straně stejnosměrné. Jedná se tak zřejmě o chybu v psaní. Účastník řízení v rámci rozkladu dále zaslal dodatek k této revizní zprávě ze dne 17. prosince 2008, tj. ze stejného dne, kdy byla uvedena revizní zpráva vyhotovena, obsahující popis revidovaného zařízení s 4140 ks panelů o výkonu 170 W a 4 506 ks panelů o výkonu 210 W, jejichž součet by odpovídal výkonu na straně stejnosměrné 1,65006 MW a podporoval by tak tvrzení účastníka řízení. Účastník řízení dále předložil čestné prohlášení

revizního technika ze dne 17. února 2015 o tom, že revizní technik revizní zprávu kompletoval v počítači a mohlo se tak stát, že v přepisu zprávy udělal překlepy nebo zaměnil přílohy či jejich části s jinou revizní zprávou. Ačkoliv mohou vyvstat určité pochybnosti o tom, proč účastník řízení předložil dodatek k revizní zprávě až v řízení o rozkladu a proč činil revizní technik čestné prohlášení v roce 2015, když revizní zpráva byla opravena dodatkem již ke dni vyhotovení původní revizní zprávy, přičemž tak tvoří s původní revizní zprávou jeden celek, Energetický regulační úřad nicméně v rámci napadeného rozhodnutí nijak neprokázal, že by výkon 1,5 MW byl bezpochyby výkonem na straně stejnosměrné.

Ve správním trestání je to přitom správní orgán, který je odpovědný za zjištění skutkového stavu a který je povinen účastníkovi řízení prokázat spáchání správního deliktu. Pokud však existují důvodné pochybnosti, které mají zásadní vliv na posouzení odpovědnosti účastníka řízení, nelze účastníka řízení za spáchání správního deliktu uznat odpovědným. Energetický regulační úřad je tak povinen v rámci nového projednání věci opětovně posoudit a důsledně vyhodnotit, jaký výkon byl uveden na licenci účastníka řízení v roce 2009, a pokud by měl důvodné pochybnosti o tom, že tento výkon je výkonem na straně stejnosměrné, pak by nezbylo než řízení v souladu se zásadou in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obviněného) v této části zastavit. V případě, že by správní orgán naopak neměl žádné pochybnosti o tom, že je skutečně na licenci uveden výkon na straně stejnosměrné, přičemž v současné době tyto pochybnosti existují, bylo by zřejmé, že námitky účastníka řízení jsou pouze účelové a ke zjištěnému rozdílu ve výkonech došlo na základě dodatečného instalování panelů, což nebylo Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně oznámeno, nebyly o tom předloženy doklady a nebylo požádáno o změnu rozhodnutí o udělení licence. Výše uvedené závěry je potom nutno vztahovat nejen ke správnímu deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ale rovněž ke správnímu deliktu podle § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona, a to z důvodu, že pokud by Energetický regulační úřad neprokázal, že měl účastník řízení povinnost žádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, pak by rovněž nemohl zahájit licencovanou činnost přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Na okraj k tomu ještě Rada poznamenává, že výrok napadeného rozhodnutí vztahující se k tomuto skutku je rozporný s odůvodněním napadeného rozhodnutí co do časového vymezení tvrzeného protiprávního jednání, neboť ve výroku je uvedeno, že ke změně výrobní elektřiny mělo dojít nejpozději dne 23. ledna 2015, kdy byla provedena revize energetického zařízení, v odůvodnění rozhodnutí oproti tomu dochází Energetický regulační úřad k závěru, že k uvedené změně mělo dojít nejpozději ke dni 11. ledna 2010, kdy byl vyhotoven protokol o kontrole Státní energetické inspekce. Jestliže Energetický regulační úřad dospěl v rámci správního řízení k jiným závěrům než kontrolní orgán, měl tedy i ve výrokové části uvést datum, které přesněji vymezuje předmětný skutek.

Druhá vytýkaná změna technických parametrů výrobní účastníka řízení měla dle prvostupňového orgánu proběhnout nejpozději dne 9. března 2016, kdy byla provedena fyzická prohlídka energetického zařízení Energetickým regulačním úřadem, na základě níž bylo zjištěno, že předmětné zařízení má výkon 1,52562 MW, opětovně neodpovídající výkonu 1,5 MW uvedenému na licenci. Ačkoliv to ve svém rozhodnutí prvostupňový orgán takto neformuloval, předmětná změna měla s ohledem na jeho předchozí zjištění ve skutečnosti spočívat ve snížení instalovaného výkonu z 1,65006 MW na 1,52562 MW. Tuto změnu účastník řízení nijak nevyvrací, pokud by bylo vycházeno ze skutečnosti,

že energetické zařízení mělo od počátku výkon na straně stejnosměrné 1,65006 MW, pouze tvrdí, že byl nucen snížit instalovaný výkon na základě výsledků kontroly Státní energetické inspekce z důvodu předcházení dalším škodám, dále uvedl, že se jedná o změnu dočasnou a tuto změnu Energetickému regulačnímu úřadu oznámil dne 23. března 2016 v rámci probíhající kontroly. S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám ohledně výkonu na straně stejnosměrné či na straně střídavé tak pravděpodobně přichází v úvahu dvě skutkové verze událostí, kdy účastník řízení buďto navýšil výkon energetického zařízení z 1,5 MW na 1,65006 MW, který následně snížil na 1,52562 MW, nebo byl výkon výroby po celou dobu 1,65006 MW (tedy na straně stejnosměrné), který byl následně snížen na 1,52562 MW.

Právní posouzení tohoto jednání účastníka řízení však v napadeném rozhodnutí absentuje, kdy se Energetický regulační úřad soustředil toliko na zjištěný rozdíl ve výkonech energetického zařízení, aniž by vyhodnotil, zda se skutečně jedná o správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Pouhé zjištění rozdílu a následné konstatování spáchání správního deliktu bez posouzení jednotlivých znaků skutkové podstaty a vypořádání námitek účastníka řízení není dostačující. Energetický regulační úřad se kupříkladu nezabýval námitkou účastníka řízení, že předmětná změna byla Energetickému regulačnímu úřadu oznámena a toto tvrzení ve vztahu k posuzovanému jednání nijak nevyhodnotil. V tomto ohledu v rozhodnutí chybí rovněž jakákoliv přezkoumatelná úvaha týkající se posouzení povinnosti držitele licence žádat o změnu licence v případě, že se jedná o dočasnou změnu energetického zařízení, tj. z rozhodnutí není seznatelné, zda i v tomto případě držitele licence tato povinnost stíhá či nikoli, což může mít významný dopad při rozhodování v této věci. Konečně prvostupňový orgán žádným způsobem nezohlednil, že ke změně energetického zařízení přistoupil účastník řízení dle svého tvrzení na základě kontroly provedené Státní energetickou inspekcí a na doporučení jejich pracovníků, aby instalovaný výkon elektrárny odpovídal hodnotě uvedené na licenci, přestože setrval tvrdil, že výkon na licenci je výkonem na straně střídavé. S uvedenými námitkami je Energetický regulační úřad nucen se při novém projednání věci vypořádat, přičemž se musí opětovně a důkladně zabývat i materiální stránkou tohoto jednání, zvláště pokud by z podkladů správního řízení a porovnání jejich obsahu s tvrzeními účastníka řízení skutečně mohlo vyplývat, že se účastník řízení snažil pouze o nápravu vytýkaného protiprávního stavu, kdy konečným výsledkem změny jeho energetického zařízení měl být výkon 1,5 MW na straně stejnosměrné, který je podle Energetického regulačního úřadu i Státní energetické inspekce uveden na licenci.

Zcela nepřezkoumatelná je potom část výroku I. napadeného rozhodnutí vztahující se ke spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit neoznámenou změnou vymezení provozovny, k níž mělo dojít nejpozději dne 4. října 2014. K tomu je třeba konstatovat, že z výrokové části napadeného rozhodnutí není zřejmý význam pojmu „změna vymezení provozovny“, neboť není uvedeno, v čem tato změna měla spočívat. Teprve z odůvodnění tohoto rozhodnutí, a to pouze z části obsahující rekapitulaci kontrolních zjištění, vyplývá, že se elektrárna nachází na pozemcích s jinými parcelními čísly, než která byla uvedena na licenci. Právní posouzení tohoto skutku však v rozhodnutí absentuje. Důvod změny parcelních čísel byl v rozhodnutí obsažen opět pouze v jeho popisné části, z níž se dovozuje, že vlivem uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene a nájemní smlouvy se společností Statek Únanov, spol. s r.o., došlo ke sloučení pozemkových parcel a ke změně v číselném označení pozemků, na kterých se předmětná

elektrárna nachází. Konkrétní společenská škodlivost neoznámení popsané změny však ze strany Energetického regulačního úřadu vyhodnocena nebyla, přičemž se prvostupňový orgán nevypořádal ani s námitkou účastníka řízení, podle níž již v současné době není povinností držitelů licencí oznamovat změny údajů zapisovaných v základních registrech, a to s přihlédnutím k principu retroaktivity zákona ve prospěch pachatele.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Energetický regulační úřad by si měl v rámci nového projednání věci nejprve ujasnit, kolika správních deliktů se podle jeho názoru měl účastník řízení dopustit, kdy je následně nezbytně nutné, aby byla prokázána jak formální, tak i materiální stránka ke každému z vytýkaných deliktů. Ve vztahu k jednotlivým jednáním účastníka řízení musí prvostupňový orgán zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností a tato jednání musí být v rozhodnutí přezkoumatelným způsobem popsána a důsledně právně vyhodnocena. Energetický regulační úřad je rovněž povinen vypořádat veškeré námitky účastníka řízení rozporující spáchání správních deliktů. Co se týče změny technických parametrů energetického zařízení, k níž mělo dojít nejpozději dne 11. ledna 2010, Energetický regulační úřad musí nejprve bez pochybností vyloučit, že výkon uvedený na licenci a v podkladech licenčního řízení nebyl výkonem na straně střídavé, v opačném případě nezbyde než předmětnou část řízení zastavit z důvodu, že správní delikt nebyl prokázán. V takovém případě by pak bylo namístež údaj uvedený na licenci změnit z moci úřední.

Na základě uvedených skutečností se tak napadené rozhodnutí zrušuje a věc se vrací Energetickému regulačnímu úřadu, který je povinen odstranit výše vytýkané vady.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Vladimír Outrata, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

SE - SOLAR a.s., prostřednictvím [REDACTED]